

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

TUSSENARREST

nr. S/2010/0050 van 17 augustus 2010
in de zaak 2010/0446/SA/3/0402

In zake: de **stad HOOGSTRATEN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan SURMONT
kantoor houdende te 2300 Turnhout, de Merodelei 112
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Ellen VAN MEENSEL, bestuurssecretaris-jurist

verwerende partij

Tussenkommende partijen:

1.
2.

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Floris SEBREGHTS en advocaat Hugo SEBREGHTS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

3. de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 12 mei 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen op datum van 4 maart 2010 waarbij het administratief beroep van advocaat Sebreghts tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten op

datum van 21 december 2010 waarbij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd tot het bouwen van een woonhuis op een terrein, gelegen [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED] wordt ingewilligd en een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend overeenkomstig de voortgebrachte plannen.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 juli 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan SURMONT die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Floris SEBREGHTS die verschijnt voor de eerste en de tweede tussenkomende partij en advocaat Stijn BRUSSELMANS die *loco* advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de derde tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. De verwerende partij bracht de Raad hiervan op de hoogte met een mailbericht van 6 juli 2010. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] vraagt met een op 21 juni 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 29 juni 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen vraagt met een op 1 juli 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 8 juli 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een aangetekende brief van 14 april 2010 betekend aan de verzoekende partij. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van het besluit van 4 maart 2010 werd ingesteld met een aangetekende brief van 12 mei 2010 zodat aangenomen moet worden dat het beroep tijdig werd ingesteld.

B. Hoedanigheid en belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt met betrekking tot de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep de volgende exceptie op:

“...
2.

Het staat onomstotelijk vast dat het verzoekschrift werd ingediend door:

“De stad Hoogstraten, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.” (stuk 12, p.1)

Bijgevolg kan geen toepassing gemaakt worden van art. 4.8.16 § 1 eerste lid, 2° VCRO waarin bepaald wordt dat:

een vordering bij uw Raad kan worden ingesteld door een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

“De gemeente” is in casu geen vergunningverlenend bestuursorgaan.

In dat opzicht is de stelling van de eisende partij in het verzoekschrift – met verwijzing naar bovenvermeld artikel dat “waar de aangevraagde vergunning door het college van burgemeester en schepenen werd geweigerd, er geen discussie kan bestaan over het belang in hoofde van de stad Hoogstraten” – niet correct.

Aangenomen wordt dat met deze bepaling uit de VCRO enkel het college van burgemeester en schepenen wordt bedoeld.

3.

Derhalve is enkel nog art. 4.8.16 § 1, 3° VCRO mogelijk van toepassing, waarin gesteld wordt dat een vordering kan worden ingediend door:

“een (publieke) rechtspersoon op voorwaarde dat deze aantoont dat er rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen worden ondervonden van de bestreden beslissing.”

In casu blijkt overduidelijk dat in het verzoekschrift GEEN rechtstreekse of onrechtstreeks hinder of nadelen werden aangetoond.

Derhalve is Raad gehouden – ambtshalve – omwille van het gebrek aan hoedanigheid van eisende partij de vordering onontvankelijk te verklaren.

4.

Verwerende partij betwist bovendien de mogelijkheid om eisende partij toe te laten een aanvullende nota in te dienen om hieromtrent duidelijkheid te verschaffen.

Omdat er nog niet veel rechtspraak van uw Raad bestaat omtrent de toepassing van art. 4.8.16 § 1, 3° VCRO, kan het aantonen van een nadeel en/of hinder voor wat de procedure betreft, vergeleken worden met het aantonen van een “moeilijk te herstellen ernstig nadeel”.

Hierover wordt immers gesteld:

De afwezigheid in het verzoekschrift van enige uitéénzetting omtrent een MTHEN kan niet worden goedge maakt in een verzoekschrift in tussenkomst, noch door verklaringen ter zitting, noch in een stuk dat werd neergelegd na het auditorsverslag waarin op de vaagheid van de uitéénzetting hieromtrent werd gewezen. Met dergelijke niet in het verzoekschrift opgenomen feiten en verklaringen kan geen rekening gehouden worden.

Bijgevolg is verwerende partij van oordeel dat men met een eventueel aanvullende nota geen rekening mag gehouden worden.

...

De eerste en de tweede tussenkomende partij werpen een gelijkaardige exceptie op:

“...

84. Het verzoek tot schorsing en vernietiging werd ingediend door de Stad Hoogstraten, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen.

85. Wanneer een verzoekende partij in haar verzoekschrift zelf haar belang uiteenzet, trekt zij aldus de grenzen aan het debat, waardoor zij tijdens het verdere verloop van de rechtspleging hieraan gebonden is en zij niet vermag haar belang anders te definiëren.

86. Art. 4.8.16, §1 VCRO somt de mogelijke belanghebbende partijen op die beroepen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen kunnen instellen. Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij zich beroept op art. 4.8.16, §1, 2° VCRO om haar belang te duiden. Art. 4.8.16, §1, 2° VCRO stelt dat een beroep kan worden ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen door “de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen”.

*87. De in casu aangevochten vergunning werd afgeleverd door de deputatie van de Provincie Antwerpen. Een beroep bij de deputatie tegen een stedenbouwkundige vergunning die wordt afgeleverd in eerste aanleg, heeft een devolutieve werking. In dit opzicht oordeelt de deputatie volledig en geheel autonoom over de vergunningsaanvraag. **In casu is niet de gemeente het “betrokken vergunningverlenende bestuursorgaan” zoals bepaald in art. 4.8.16, §1, 2° VCRO, maar wel de deputatie van de Provincie Antwerpen.***

88. Méér nog, in het geval het betreffende begrip (“de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen”) ruimer aanzien zou moeten/mogen worden, dan de deputatie op zich, is duidelijk dat niet “de gemeente” aan die voorwaarde voldoet, nu zij niet het vergunningverlenend orgaan is. Eén en ander impliceert dat in

die hypohese, niet de gemeente het “betrokken vergunningverlenende bestuursorgaan” is zoals bepaald in art. 4.8.16, §1, 2° VCRO, maar wel het college van burgemeester en schepenen.

89. Verzoekende partij, zijnde “de gemeente vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen”, is zodoende géén belanghebbende partij zoals bepaald in art. 4.8.16, §1, 2° VCRO en heeft dus **niet het vereiste belang** om beroep in te stellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen het bestreden besluit.

90. Het verzoekschrift is **onontvankelijk** gezien de gemeente niet beschikt over het vereiste belang. Het is om voormelde redenen zelfs niet toelaatbaar. Hierna zal blijken dat het eveneens ongegrond is.

91. Verzoekende partij stelt zeer duidelijk op pagina 11 onder randnummer 5 in haar verzoekschrift, dat zij zich beroept op art. 4.8.16, §1, 2° VCRO.

92. **Uiterst ondergeschikt**, indien uw Raad van oordeel is dat het belang van verzoekende partij toch nog onderzocht zou kunnen worden in functie van een vermeend nadeel (art. 4.8.16, §1, 3° VCRO), dient te worden vastgesteld dat zulks vereist nadeel evenmin aanwezig is en op geen enkele wijze hierover ook maar iets wordt uiteengezet bij de uiteenzetting van haar belang.

93. In de mate de Raad de uiteenzetting onder de titel MTHEN zou aanvaarden als ondersteuning van een belang in hoofde van de gemeente, verwijst tussenkomende partij naar de rechtspraak van Raad van State die zeer duidelijk stelt dat wanneer een verzoekende partij in haar verzoekschrift zelf haar belang uiteenzet, zij aldus de grenzen aan het debat stelt, waardoor zij tijdens het verdere verloop van de rechtspleging hierdoor gebonden is en zij niet vermag haar belang anders te definiëren. Eén en ander impliceert dat de uiteenzetting onder het MTHEN niet weerhouden zou kunnen worden als de uiteenzetting van het belang, dat onder die titel gegeven moet worden.

94. In dit kader kan nog verwezen worden naar de rechtspraak van de Raad van State omtrent het aantonen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, die in huidig dossier naar analogie kan worden toegepast op het aantonen van het vereiste belang. De rechtspraak van de Raad stelt immers dat de afwezigheid in het verzoekschrift van enige uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan worden goedge maakt in het verzoekschrift in tussenkomst, noch door verklaringen ter zitting, noch in een stuk dat werd neergelegd na het auditorsverslag waarin op de vaagheid van de uiteenzetting hieromtrent werd gewezen. Met dergelijke niet in het verzoekschrift opgenomen feiten en verklaringen kan geen rekening worden gehouden.

95. Voor zover nodig verwijst tussenkomende partij overigens naar de uitvoerige weerlegging van het voorgehouden MTHEN verder in huidige nota, om het desgevallend ook in dit kader duidelijk te weerleggen. Het wordt hier voor zover nodig dus als integraal herhaald aanzien. Het beroep van verzoekende partij is om die redenen conform de vaste rechtspraak van de Raad van State en de duidelijke inhoud van de aangehaalde bepalingen, **onontvankelijk**.

...

Beoordeling door de Raad

Onverminderd de artikelen 4.8.22 en 4.8.23 VCRO oordeelt de Raad bij gebrek aan een decretale regeling soeverein over de modaliteiten en de te volgen procedure wanneer naast de vernietiging ook de schorsing van de tenuitvoerlegging van een vergunningsbeslissing wordt gevorderd. De Raad is derhalve van oordeel dat, gelet op de verstrekkende gevolgen die beoordeling van de door de verwerende partij en de eerste en de tweede tussenkomende partij ingeroepen excepties kunnen hebben en gelet op de concrete omstandigheden van het dossier,

het passend voorkomt dat aan de verzoekende partij de mogelijkheid wordt geboden om schriftelijk te antwoorden op vermelde excepties.

De Raad kan de verwerende partij dan ook niet volgen in zoverre zij lijkt te stellen dat aan de verzoekende partij niet de mogelijkheid kan worden geboden om middels een aanvullende nota een antwoord te formuleren, en bijgevolg klaarheid te scheppen, ten aanzien van de door de verwerende partij en de eerste en de tweede tussenkomenende partij ingeroepen excepties.

Om de rechten van alle partijen in het geding, evenals een goede rechtsbedeling te vrijwaren, is het bovendien aangewezen dat de Raad aan alle partijen, ook zij die de excepties hebben ingeroepen, de mogelijkheid biedt om volledige tegenspraak te voeren over deze excepties.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad beveelt de heropening van de debatten.
2. De verzoekende partij wordt uitgenodigd om binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van huidig arrest, met een aanvullende nota een antwoord te formuleren op de door de verwerende partij en de eerste en de tweede tussenkomenende partij ingeroepen excepties.
3. De verwerende partij en de tussenkomenende partijen worden uitgenodigd om binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening door de griffie van de Raad van de in sub 2 vermelde nota van de verzoekende partij, met een aanvullende nota een eventuele repliek te formuleren op de in sub 2 vermelde nota van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 augustus 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER